

Komentár evanjelia na stredu 29. týždňa v Cezročnom období: správcovia Božích tajomstiev

Komentár na stredu 29. týždňa v Cezročnom období. „Kto je teda verný a múdry správca, ktorého pán ustanoví nad svojou čeladou?“ Ježiš chce, aby naša existencia bola plodná. Prichádzame na zem pre niečo, alebo skôr pre niekoho: pre naše rodiny, priateľov, spolupracovníkov, susedov; aby sme prijali poklady Božieho srdca.

Evanjelium (Lk 12, 39-48)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Uvážite predsa: Keby hospodár vedel, v ktorú hodinu príde zlodej, nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.“

Peter mu povedal:

„Pane, toto podobenstvo hovoríš iba nám alebo všetkým?“

Pán povedal:

„Kto je teda verný a múdry správca, ktorého pán ustanoví nad svojou čeladou, aby jej načas dával určený pokrm? Blahoslavený sluha, ktorého pán pri svojom príchode nájde tak robiť. Veru, hovorím vám: Ustanoví ho nad všetkým, čo má. Ale keby si ten sluha v srdci povedal: ‚Môj pán voľajako nejde,‘ a začal by biť sluhov

a slúžky, jesť, piť a opíjať sa, pán toho sluhu príde v deň, keď to najmenej čaká, a v hodinu, o ktorej nevie, oddelí ho a dá mu podiel medzi nevernými. Toho sluhu, ktorý poznal vôľu svojho pána, no nepripravil sa a nesplnil jeho vôľu, veľmi zbijú. Toho, ktorý ju nepoznal a urobil niečo, za čo si zaslúži bitku, menej zbijú. Kto mnoho dostal, od toho sa bude mnoho požadovať, a komu veľa zverili, od toho budú viac žiadať.“

Komentár

Dnešné evanjelium v nadväznosti na včerajšie nadväzuje na ďalšie dve podobenstvá nabádajúce k bdelosti. Ježiš sa obracia na svojich učeníkov a učí ich, aby sa starali o zverený Boží ľud. Vyzýva ich, aby žili podľa logiky lásky, pozornosti, nehy a bdelosti.

Každý kresťan je správcom Božích tajomstiev: života, ktorý nám dal, Trojičnej lásky, v ktorej žijeme – deti Boha Otca v Synovi skrze Ducha Svätého –, talentov a schopností, ktorými nás obdaril, osôb, ktoré nám zveril. A nikto nás v tejto úlohe nemôže nahradiť.

Keď zabúdame, že všetky tieto dobrá nám boli zverené, keď si myslíme, že si ich zaslúžime, a neuvedomujeme si, prečo ich máme, končíme uzavretí do seba, plní svojej pýchy, závidi, nevraživosti, kritických úsudkov. A tak sa nielenže nedokážeme starať, ale nakoniec zle zaobchádzame s druhými, nedokážeme sa na nich pozerať Kristovým pohľadom.

Ako zdôrazňuje Benedikt XVI táto bdelosť znamená, že „na jednej strane by sa človek nemal uzatvárať do prítomného okamihu, zanechávajúc sa hmatateľným veciam, ale mal by pozdvihnúť svoj

pohľad nad momentálnu situáciu a jej naliehavosť. Ide o to, aby človek hľadel na Boha, aby od neho dostal úsudok a schopnosť konať spravodlivo. Na druhej strane bdelosť znamená predovšetkým otvorenosť dobru, pravde, Bohu uprostred sveta, ktorý je často nevysvetliteľný a obklúčený mocou zla. Znamená, že človek sa zo všetkých síl a s veľkou rozvahou usiluje konať to, čo je správne, a nežije podľa vlastných túžob, ale podľa vedenia viery“ (Benedikt XVI, *Ježiš Nazaretský*, Druhý diel).

Ježiš chce, aby naša existencia bola plodná, aby sme nepoľavili v ostražitosti, aby sme s vďačnosťou a úžasom prijímali všetky poklady jeho srdca. Chce, aby sme boli bdelí, aby sme svoje talenty a schopnosti, svoj úsmev, svoje odpustenie, svoju každodennú prácu, svoj život viery, nádeje a lásky dali do služby druhým.

Kristus nám predstavuje život ako poslanie: byť ustanovený nad „čeláďou, aby jej načas dával určený pokrm“. Náš život je poslaním. Prichádzame na zem pre niečo, alebo skôr pre niekoho: pre naše rodiny, priateľov, spolupracovníkov, susedov. Od našej starostlivosti do veľkej miery závisí večné šťastie týchto ľudí.

Luis Cruz // Donna Douglas
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/miercoles-to-29/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/miercoles-to-29/)
(25.03.2025)